

Vy - svo - bod' nás, Pa - ne, pro svou lá - sku!

R.
[Ž 44 (43), 27b]

Ž 44 (43)

1. Nyní jsi nás zavr - hl a za - han - bil, * netáhneš už, Bože, s na - ši - mi voj - sky.
2. Dopustil jsi, že jsme utí - ka - li před od - půr - ci, * nabrali si lupu ti, kdo nás ne - ná - vi - dí. **R.**
3. Naším sousedům jsi nás vy - dal na po - ha - nu, * našemu okolí v potu - pu a (po) - směch.
4. Dopustils, že jsme se stali pro ná - ro - dy po - ře - ka - dlem, * pohané nad námi posměšně ký - va - jí (hla) - vou. **R.**
5. Vzbud' se, proč spíš, (Pa) - ne? * Probud' se, neodhá - něj nás (na) - vždy!
6. ¶ Proč skry - váš (svou) tvář, * zapomínáš na naši bí - du a (ú) - tisk? **R.**